

gnificat pena tpalet: hic q̄ desup cadit significat pena eter-
na: q̄ a deo iunge p̄ctōibus cū dicit. Ite maledicti rē.
Math. xxv. vñ Job. xxvij. cū vix p̄nā stilla sermōnū eius
audierimus q̄s poterit tonitruū magnitudinis ei? intueri
pua stilla est p̄ns pena: tonitruus est ista futura r̄ p̄pter h̄
dicit Lu. xij. ne terramini ab his q̄ occidunt corp̄: r̄ post
h̄ nō h̄nt ampli? qd̄ fa. timete eū q̄ postq̄s occiderit habet
p̄tātē mittre in gebēnā: h̄ timebat Job. q̄ dicit. xxj. Sem-
per q̄si tumētes fluct? sup me deū timui: r̄ p̄odus ei? fer-
re nō potui. Glo. tumētes fluctus extremā p̄tātē dicit:
q̄n̄ p̄motis oibus elemētis supgnus iudex venies finē oim
apporabit: quā sc̄i q̄tidie expauescunt: r̄ p̄odus eius fer-
re nō potui: q̄ qui extremi iudicij aduētum intēta mēte
p̄siderat. p̄fecto videt q̄ tantus pauor imminet quantus
nō solum tunc videt: s̄ tunc p̄uidere p̄timescit.

9 Quis dñs in generatiōe iusta est: cōsiliū
inopis cōfudit: qm̄ dñs spes eius est.

Quis dñs in gñatiōe) hic vt p̄diximus p̄iugit illi qd̄ p̄di-
ctū nōne cognoscit rē. s̄ qm̄ dñs in gñatiōe iusta est: gñati-
ō iusta est gñatiō iustor: h̄ gñatiō querētū dñm que. fa.
dei ia. q̄ nō er sanguinib? neq; ex volūate carnis: s̄ ex deo
nati sunt: in hac gñatiōe est dñs in p̄nti p̄ inhabitantē gra-
tiā: r̄ erit i futuro p̄ supabundātē gloriā r̄ h̄ cogitēte repro-
bi qm̄ in damnatiōe sua dicit: vt d̄ Sap. v. nos insensati
vitā illoz estūabam? infantiā r̄ finē illoz sine honore: ec-
ce quō p̄putati sunt inter filios dei r̄ inter sc̄tos foris illoz
est (cōsiliū inopis confudit rē) istud hodie multi s̄
p̄tē dicit inops iste x̄ps est de q̄. ij. Cor. viij. Scitis gratiā
dñi n̄ri iesu x̄pi qm̄ p̄pter nos egen? fact? est: cum esset di-
ues vt illi? inopiavos diuites effecit: s̄ p̄siliū est ample-
cti voluntariā paupertē Math. xxv. Hade r̄ vende oīa q̄
h̄es rē. r̄ veni sequere me: p̄siliū istud multi p̄fundūt q̄ ei
acq̄escere nolunt dicētes nō tenemur ad p̄siliū vey est s̄
nihilomin? dedecus magnū dñi faciunt q̄ de celo rēcedit
in celo carceris hui? vt ei p̄siliū daret quō citius r̄ secu-
rius ad patriā remearet s̄ ipsi ingrati tanti dñficij p̄siliūz
ei? spernunt q̄ sunt autē illi q̄ h̄ p̄cipue faciūt ipsemet x̄ps
dicit Lu. vij. audies ois ppl̄s r̄ publicani iustificauerunt
deus baptisati baptisimo iohānis. pharisei autē r̄ legispiti
p̄siliū dei sperauerunt in semetipsos nō baptisati baptisimo
iohānis p̄ baptisimū iohānis significat ingressus religio-
nis: ppl̄s autē r̄ publicani. i. clerici minoris sc̄ie r̄ p̄ctōres
illi p̄siliū dei faciunt: s̄ pharisei r̄ legispiti. i. illi q̄ sunt aliq̄
tulū austere vite q̄bus videt q̄ in bono statu sunt r̄ illi q̄
h̄nt sciam diuine scripture disputat q̄ nō tenent ad p̄silia
r̄ ita de vita r̄ sc̄ia sua p̄sumētes p̄siliū dei spernūt: q̄ vix
de h̄ sermone audire volunt r̄ q̄ nullo mō p̄siliū vni? ep̄i
p̄terirēt p̄siliū ep̄i futuroz bonoz p̄tēnunt. vñ p̄. Cū ma-
gio p̄dere dicit eos p̄siliū altissimi irritauerūt vota al-
tissimi s̄ vñ hic eis: q̄ p̄ntes p̄bendas plus q̄ futuras ap-
petunt. vñ bñ p̄. cū dixit (p̄siliū inopis p̄fudit) adiun-
xit (qm̄ dñs spes eius est) spes vō eoz magis est in pecu-
nie thesauris q̄ qd̄ p̄cipit apl̄s. j. ad Tbi. vl. Diuitib? hui?
secull̄ p̄cipe nō s̄blime sapere: nec sperare i incerto diuitiaz:
s̄ in deo viuo q̄ p̄stat nob oīa: bi nolunt eē discipuli dñi q̄
p̄tifer est futuroz bonoz: s̄ volunt eē discipuli moysi q̄
dat p̄ntia vñ dicit cū phariseis Job. x. Tu discipul? illi?
sis: nos discipuli moysi sum? vñ Ero. xx. dicit ad moysen
loquere tu nobis r̄ audiamus. p̄mittendo tpaia non lo-
quā nobis dñs. i. cōsulendo paupertatem.

10 Quis dabit ex syon salutare isrl: cū auer-
terit dñs captiuitatem plebis sue: exulta-
bit iacob r̄ letabit israel.

Allegorice Tercia ps̄ p̄tinuorvos o iudei p̄tēp̄sistis eū q̄ t̄nuerat
vt saluaret vos r̄ in fine vos saluabit: r̄ h̄ est (q̄s) ali? h̄: r̄
rens (ex syon dabit salutē isrl) q̄. d. nullus r̄ est: h̄ dicitio is-
rael genitiui casus vel datus: p̄ h̄ qd̄ dabit inuuit q̄ toni-
ḡre fuit incarnatio (ex syon) .i. ex iudeis Rom. iij. Salus
ex iudeis est qd̄ quidē erat (cū auerterit dñs captiuitatez
ple. sue) .i. cū dyabolū captiuaerit r̄ dānaerit. i. in fine
mūdi (r̄ tunc exultabit iacob r̄ letabit isrl) qd̄ idē ē vt ex

ultabit exterius letabit inferius hic est manifesta p̄betia
de p̄uersione iudeoz: de q̄ Esa. x. Si fuerit ppl̄s me? isrl q̄
si barona reliq̄e p̄uertent ex eo: p̄ iacob significat actiui
p̄ isrl? p̄tēplatiui: vel p̄ iacob stat? vic: p̄ isrl stat? patrie: ut
via em̄ oportet luctari in patria videt rē? nō p̄ speculū et
in enigmate s̄ facie ad fa. j. Cor. xij. r̄ bñ pus dicit iacob
r̄ post addit isrl: sicut r̄ p̄uarcha: p̄ vocat? est iacob post-
modū isrl: q̄ nō erit isrl qui pus nō fuerit iacob. ij. Tbi. ij.
Nō coronabit nisi qui legitime certauerit Act. xij. Per
tribulatiōes oportet nos intrare in regnum dei.

Psalmus XIII

Domine quis habitabit Titulus. Ps̄ David
titulus p̄ in p̄cedēti ps̄. In fine egit de p̄uersione
ne iudeoz q̄ cū fiet: h̄bit ecclia vnitatē p̄fectā:
r̄ iō in h̄ ps̄. agit de vnitatē ecclie militantis q̄ significat p̄
tabernaculū r̄ de req̄e ecclie triūphātis q̄ videt p̄ monte.
Itē q̄ in p̄cedētib? ps̄. egit de apte malis vicz antiq̄o pe-
reticis r̄ iudeis: q̄ sunt multi occulte mali q̄ se reputat bo-
nos r̄ oñdunt: r̄ sic nescit q̄s ad h̄c vnitatē p̄tineat: r̄ ad
illā quietē pueniat cū grana ad huc mixta sint cum palcis
iō. p̄beta q̄si sacerdos stans añ p̄piciatorū. In p̄te p̄ma
ārit q̄s b̄iter in hac vnitatē r̄ q̄s req̄escat in illa req̄e. In
sc̄da p̄te ponit m̄sum: ibi (qui ingredit) querit ergo sic.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo:
aut quis requiescet in monte sancto tuo.

Domine q̄ potēs es q̄s habitabit rē) .i. in p̄nti ecclia in q̄
militat p̄ mūdū: s̄ carnē: s̄ dyabolū Job. vij. Militia est
bois sup terrā: vñ r̄ dē ecclia militās in q̄ etiā sicut in tab-
naculo suminus arma s̄ istos hostes. i. sacra de q̄bus ar-
mis d̄. ij. Cor. x. Arma militie n̄re nō sunt carnalia: s̄ po-
tētia dñi ad destructionē oim munitiōnū: de h̄ tab. Apoc.
xij. Ecce tabernaculū dei cū hoibus r̄ bitabit cū eis (tuo)
dicit ad v̄iam tabernaculi maloz: de q̄ Job. vij. Taber-
naculū impioz nō s̄b̄sistet qd̄ sic exponit Greg. dū vite su-
giētes amatores studiose in p̄ntib? p̄stituit: repēte ad ef-
na supplicia p̄trahunt: d̄ etiā ecclia p̄ns tabernaculū. p̄p̄
h̄ qd̄ sicut q̄ aliq̄s est in tabernaculo interponit velamē
inter ip̄m r̄ solē: sic in ecclia militāte q̄st̄icunq; sit h̄ p̄tē-
plator sp̄ inē ip̄m r̄ vey solē interponit aliq̄d mediū: fm̄
illud. j. Cor. xij. Nunc videm? p̄ speculūz r̄ in enigmate
post bitatiōē tabernaculi. i. post exercitiū ecclie militātez
erit q̄s in ecclia triūphāte vñ post qd̄m (Quis bitabit in
tabernaculo) ārit (q̄s req̄escet in monte sc̄to tuo) dicens
(aut q̄s req̄escet in mōte sc̄to tuo) .i. in supna isrlm: de q̄
req̄e Job. xxxvj. Requies mēse tue erit plena pinguedie
r̄ ordiē l̄re: s̄ dicit (bitabit) r̄ postmodū (req̄escet) in pa-
tria em̄ erit bitatio r̄ req̄es: in via autē est bitatio r̄ nō re-
q̄es s̄ p̄secutio. Iuxta illud. ij. Tbi. ij. Q̄s q̄ pievolūt
viuere in x̄po p̄secutionē patientē (in mōte) eterna bitu-
do d̄ mōs: q̄ bñ munita ē s̄ hostes: r̄ q̄ nihil interponit
inē ipsam r̄ vey solē: r̄ q̄ mōs eleuat a terra r̄ de terra r̄
sup trā: ita ista bitudo sup vitā istā ē: s̄ oportet q̄ h̄ me-
reat eā in hac vita: de isto mōte d̄ Esa. Erubescet luna r̄
p̄fundet sol cū regnauerit dñs. i. p̄fecte cū suis q̄ erūt ibi i
corpe r̄ aia: erubescet luna. i. cupidus r̄ p̄fundet sol. i. glo-
riofus (sc̄to) .i. p̄firmato (tuo) q̄ totuz dñe a tua gr̄a est.

Nota q̄ multiplex ē taberna-
culum.
Notādū autē multiplex est tabernaculū r̄ de qlibet p̄t le-
gi qd̄ d̄ hic d̄ tabernaculū synagoga: vñ Ero. xxv. Faci-
es tabernaculū iuxta exēplar ei? qd̄ tibi i mōte mōstratū
est (r̄ q̄s bitabit) in eo. q̄. d. difficile est: vñ Act. xv. hoc est
onus qd̄ neq; nos neq; p̄ces n̄ri por. pos. r̄ sicut tabna-
cū ducit de loco ad locū ita sacerdotiū trāslatū est. Itē ta-
bernaculū d̄ pua dom? (r̄ q̄s bitabit rē) .q̄. d. null? oēs
em̄ querūt palatia Heb. ij. Abzā morat? est in trā repro-
missiōis i casulis bitādo nō inueniunt palatia p̄riachaz
aut p̄betaz s̄ maloz: vñ rome inuenit palatiū Quidiūz
neronis r̄ hui? tyrānoz r̄ lecatoz: vñ Diere. xxij. de iccho-
nia q̄ dicit. Edificabo mibi domū latā r̄ cenacta spacioza
rē. Itē tabernaculū d̄ brāygo Eccl. xij. r̄ q̄ creauit me
req̄euit i tabnaculo meo (r̄ q̄s bita. rē) q̄. d. solus x̄ps car-
nē d̄ ip̄a sumēdo Esec. xlij. Porta h̄ clausa erit r̄ n̄ apiet

Ps. 14

Nota q̄ multiplex ē taberna-
culum.

Vertical marginal notes on the left side of the page, including the word 'Allegorice' and various small annotations.

z vir no transibit p eam: qm dñs deus isrl ingressus est p eam...

Decē vir- tutes q cō- petunt vi- cuiq; habi- tare cupi- enti in ta- bernaculo tā- militantis q̄ triūphā- tis ecclesie

2

Qui ingredis sine macula z opas iusticia... Secda ps in qua ppheta doctus a dño sue qñi rñdet q̄...

3

Qui loquit veritatē in corde suo: qui nō egit dolum in lingua sua... Qui loquat veritatē in cor. f. nō solū ore...

4

Nec fecit primo suo malum: z opprobri- um nō accepit aduersus primos suos... Nec fecit pr. f. ma. i. habuit volūtātē nō faciēdi...

cogitādū: neq; in ore ad loquēdū nec in aure ad audiēdū... Ad nihilū deductus est in cōspectu eius...

Supra dicit ser q̄ debet esse in boie z si sint fortis erit d̄ inimicū: de q̄ subdit (ad nihilū deductus est in cōspectu ei)...

Qui iurat primo suo z nō decipit. qui pe- cunia suam nō dedit ad vsuram: z mune- ra sup innocentem nō accepit.

Ubi necesse est nec deierat: vñ sequit z nō decipit... Nō decipiat vnusq; primum suū: nō piurabis in noie meo...

Usura de- testāda est ppē mila.

Vertical text in the right margin, likely a commentary or gloss.

Mise. xv. Quid erit d' istis: eruditiore letia se herode qui dnm die natiuitatis dñi cu plequunt. Septimū ē qz p'ria est oi iuri diuino Luc. vi. Date z dabit vobis. Item p'ria est iuri vlt: de quo Aug. iudiciū diuine ptatis est qz qli bet. creatura cogit seipam dare. Itē est p'ria iuri natu rali. de quo Mat. vij. Dia q'cūqz vult vt fa. vo. ho. z vos ea. fa. il. Octau' ē qz fen' interficit miam. vñ z fenerator miam nō hēdit. Nonā ratio ē qz est sodomia nature facit em vt granū nō semiatū crescat nō mortificatū reuiuifcat dādo duos modios frumenti p' trib' vel hmoi p'ra illō Ro. xij. Nisi granū frumenti cadens in terrā mor. f. ip. so. ma. Decima cā est quia feneratorē sunt incantatores fa ciūt em transmutatōes metallozū siue aliq' p'cussione mal lei. faciunt em de turonensi panificem. bi sunt magi p'ba raonis Ero. vij. Qui virgas sine baculos in serpentes cō uertunt baculo sustentat' homo ita mutuo sustentat'ur paupes z pupilli: sed vsurarij cōuertunt illud in serpentē vsure que eos deuorat z interficit. Undecima ratio est qz illas p'sonas plequunt que deo familiaris sunt ascripte sez pupillos z viduas. qz dicit ps. Pupillū z vid. susce. do minus. Job. xij. dicit feneratorū viduas dimissivacuas z lacertos pupilloz cōminuisti. p' hoc circūda. ef. la. z cō tur. te for. subita. Duodecima rō est qz fen' cōtrariū est pe nitētie quā dñs inuincit p'mo boi. Sen. iij. In labore vul tus tui ves. pa. t. Ipi aut' feneratorē nō comedūt nisi de sudore alieno. Decima virtus est cauere ab acceptiōe mu nerū. vñ sequit' vltio (z munera sup. i. cōp'mēdū (inno centē nō ac.) Prouer. xij. Munera de sinu. i. occulte im pius accipit vt puertat semitas iudicij. Job. xvj. Ignis. f. cupiditatis in p'nti z gebenne in futuro deuorabit taber. eoz q' munera libenter accipiunt: nō bonū est excutere ma nus suas ab omni munere sic dicit Esa. xxxij. tandē ex oi bus predictis concludit. p'beta.

Qui facit hec: non mouebitur in eternum

Qui facit) Non dicit q' dicit sed q' facit: quia vt d' Ro. ij. Non auditores legis iusti sunt apud deū: sed factores: Apo. i. Beat' q' audie. z se. verba p'p'eticie hui' (hec) id ē oia p'dicta: qz dicit Jac. ij. Qui offendit in vno fact' ē om niū re? (nō mouebit' in eternū) i. nunq' mouebit' sile Jo. xij. Nō lauabis mibi pedes in eter. mouet' q' de statu bo no ad malū vadit: sic scī nunq' mouent': vñ de ipsis d' oc cidi p'nti fecti nequeunt vel sic (q' facit hec) tria. f. p'ceden tia vltima lz nō faciat illa septem maiora p'cedentia (non mouebit' in eternū) i. finaliter: sed p' hec tria pueniet ad il la. vñ maiora z sic nō mouebit' in p'nti a fide nec in futuro ab eterna stabilitate. ps. Nō dabis fluctuationē iusto: et tūc erim' siles deo apud quē nō est transmutatio. zc. Jac. j. Tunc implebit' illud. j. Jo. iij. Cū apparuerit siles ei cri mus. Nō q' in p's. plura tangit vicia lingue q' alter' mem bit: hoc ē qz vt h' Ja. iij. Lingua est vniuersitas iniquitat' et in eodez: si quis in lingua non offendit hic p'fect' est vir. Eccl. iij. Beat' vir q' nō est lapsus verbo ex ore suo.

Conserua me dñe

Conserua me dñe) Titul'. Tituli inscriptio ipsi dauid pilatus crucifixo xpo titulū scripsit. f. iesus nazaren' rex iudeoz qd iudei videntes dixerunt noli scribere rex iudeoz: sed qz ipse dixit rex sum iudeozū z pylatus ait: qd scripsi scripsi: q' verbi geminatio regni cri sti confirmationem notauit qd intelligens Hecdras p' spi ritum. Hunc titulum apposuit isti psal. Est aut' qdam ti tulus exequalis. qdam p'comialis. quidā triumphalis. ex equalis qui sculpsit sup tumulos ad memoriā mortuozū p'comialis qui scribit in portis ciuitatū ad laudē fundato rū. triumphalis qui scribit in arcubus triumphalib' ad p' conū triumphantiū. z talis est titul' iste. Christ' em mor te sua mundā z dyabolū vicit. z est sensus tituli talis (titi li inscriptio) i. cōfirmatio regni xpi signata p' illū titulū attribuit' ipsi Dauid. i. xpo quotienscūqz em hoc. p'nomē ipse addit Dauid intelligit nō dauid actualis sed dauid spūalis. Iste ps bipertitus est. In prima pte xps in se offen dens veram bois naturā petit sez suos inter p'cula serua ri. In secunda agit gratias de bonis sibi suisqz collat' ibi:

(benedicam dominū) Primo ergo dicit.

Conserua me dñe qm spauit in te: dixi dño de me es tu. qm bonozū meozū nō eges

Conserua me) i. simul me cum meis sua. Jo. xvj. Pater serua eos q's dedisti mihi. vel (conserua) i. continue serua: (dñe) o p' q' potens es. z destruit' hic pelagij heresis qui sibi bonū suū attribuebat qz cū xps q' caput est eccle. p' se orauerit homo carnalis nihil sibi d'z attribuerē ad qd fac illud. j. Cor. iij. Quid habes qd nō accepisti. postea ostē dit triplex meritū. f. spei. cum dicit (qm spauit) cōfessiois cū dicit (dixi dño zc.) hūilitat' cū dicit (qm bo. m. nō eg.) q. d. iō (conserua. qm spauit in te) nō in me. Est aut' spes xpi z spes puri bois. z B multiplex. f. spes veme ex fide mira culoz. spes gratie ex fide p'missioz. spes glie ex fide man datoz. xpi aut' spes fuit scia. fides ei z spes in xpo similit' nō fuerunt nisi quantū ad ea que sūt ex pte corpis. sicut ē incorruptio. et hmoi (dixi dño) ecce cōfessio (dixi) voce et ope (dño) patri. (de' me. es tu) me' dico inquantū hō sū et vere (qm bo. m. nō eg.) sed ego fm q' hō et mei egem' bonis tuis: ecce hūilitas et hoc est p'p'issima ratio q' sit de'. f. qm nullo indiget sed ē p'fectissim' v'z illud Act. xvij nō indigens aliquo cū ipse det vitā hoib' et inspirationē et omnia dare vitā istud p'fectissimū est. qui ei dat vitā dat z moueri et esse et nō eōuerso. iō dicit Dyoni. ipse est suba le bonū ad oia extendens bonitatē sicut sol lumen nō pze eligens sed p' ipsum cō illuminans oia. sic etiā d'z quilibet fidelis orare. o (dñe conserua me) i. cū alijs serua. i. me et alios serua et p' hoc facit ofonē suā efficacē. vñ Greg. mul tum p'ces suas valere efficit qui eas p' alijs effundit et ali bi apud deū p'fecte p'fecta diluit. p'p'ia q' pie plāgit aliens vel (conserua) i. cū alijs exite serua. qz qui sūt cū alijs facilius seruant' et curant' qz dñs est cū cis: Mat. xxij. vbi sunt duo vel tres cōgregati in no. meo. ibi sū in medio coz. et hoc videt' argumentari Salo. Ecclesiastes. iij. me lius est ergo duos esse simul qm vñ. hnt ei emolumentum societatis suc. si vñ' ceciderit ab altero fulcief. ve soli qz si ceciderit non bz subleuant' se. vel (conserua) i. me cū ser ua. ita. f. q' ego ad hoc cooperer. j. Corin. iij. dei adiutores sum' (qm spauit) q. d. debes cōseruare (qm spauit te) ps. In te dñe spauit nō confum. in eter. Eccl. ij. Respicite si li j nationes hoim et scitote: qm null' spauit in eo et cōsu sus est. p'batio qd sperauit (qz in te dixi dño) corde ore ope p'vērā. f. fide: qz corde credit' ad iusticiā. ore aut' fit cōfessio ad salutē. Ro. x. Et fides sine opib' mortua est. Jac. ij. qd (dixi de' meus es tu) et ex hoc q' ita (dixi) i. vere credidi sequit' (q' sperauit) qz fides generat spem Heb. xj. Fides est sperandarū rerū substantia. p'batio q' de' es (qm bo. meo. nō eg.) vt supra expositum est. vñ Jac. j. Dat omni bus affluenter z nō improperat: z qz humor ascēdit a trū co in ramos. et filius dicit' esse de patre

Sanctis qui sunt in terra ei' mirificauit omnes voluntates meas in eis.

In precedenti versu orauit xps in isto dicit q' bona con tulit ei deus p'f. f. (oēs volum. meas miri.) i. miras fecit et oñdit. et nota q' mutat p'sonas a scda in terciā ad signifi candū in xpo in duas naturas. Dulce sunt voluntates xpi sed oēs referunt' ad duo. f. q' ipse voluit mori. p'pter veli cta nra et resurgere. p'pter iustificationes nras. pōt aut' in telligi de q'druplici voluntate. Quadruplex ei est deivolū tas: deitatis q' quecunqz voluit fecit qua mirificauit oia q' sunt faciēda. voluntas resurrectionis est qua voluit mori et resurgere quā mirificauit deo p'ri vsqz ad mortē obedi endo Pbil. ij. et dum homines sibi obedientes fecit mori p'cō et resurgere p' grām. Voluntas sensualitatis est q' vo luit nō mori. vñ dixit Mat. xxvj. P' si possibile est transe at a me calix iste quā mirificauit severū hoim cō ostendē do et infirmitatē nram se veraciter assumpsisse voluntas cōpassionis est. q' cōpassus est p'cōtib'. vñ Luc. xij. vidēs ciuitatē fleuit sup illā zc. Osee. vj. Viam volui z nō sa crificiū quam mirificauit deus etiā indignis cōpatiēdo et quibus mirificauit oñdit dicens (scis) non iudeis aut.

Allegorice

Nota de multipli ci spe

pecc

Nota q' ml te sunt volū tates in xpo

Titul' tri p'q

Vertical text in the left margin, partially cut off.